

คำวินิจฉัยของ นายมานิต วิทยาเต็ม ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๖๐/๒๕๔๘

วันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๘

เรื่อง กรณีปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินในกระบวนการเพื่อให้ได้มาซึ่งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินภายหลังที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัยที่ ๔๗/๒๕๔๗

คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินได้ยื่นคำร้องลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๔๘ ต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ กรณีปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินในกระบวนการเพื่อให้ได้มาซึ่งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน ภายหลังที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัยที่ ๔๗/๒๕๔๗ สรุปข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องได้ว่า ประธานศาลรัฐธรรมนูญได้ส่งสำเนาคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญที่ ๔๗/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๔๗ เรื่อง ประธานรัฐสภาขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ กรณีการใช้อำนาจหน้าที่ขององค์กรตามรัฐธรรมนูญของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินและวุฒิสภาในกระบวนการเพื่อให้ได้มาซึ่งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน ให้คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินทราบ เมื่อวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๔๗ ซึ่งผลของคำวินิจฉัยสรุปว่า คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินได้ดำเนินการสรรหาและเลือกผู้สมควรดำรงตำแหน่งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินได้ผู้ที่ได้รับคะแนนเสียงสูงสุด และมีคะแนนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของกรรมการตรวจเงินแผ่นดินทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๑๒ มาตรา ๓๓๓ (๑) และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๖) มาตรา ๓๐ ประกอบด้วยระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาผู้ที่สมควรได้รับการเสนอชื่อเป็นผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๓ ข้อ ๖ (๕) แล้วส่วนการที่ประธานกรรมการตรวจเงินแผ่นดินมีหนังสือในนามคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินเสนอรายชื่อบุคคล จำนวน ๓ คน ให้วุฒิสภาพิจารณาเลือกและวุฒิสภามีมติเลือกผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน จำนวน ๑ คน จากจำนวน ๓ คน ตามที่ประธานกรรมการตรวจเงินแผ่นดินมีหนังสือในนามคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินเสนอมานั้น เป็นการใช้อำนาจหน้าที่ที่ไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ เพราะมิได้ดำเนินการให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๑๒ มาตรา ๓๓๓ (๑) และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๖) มาตรา ๓๐ ประกอบด้วย

ระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาผู้ที่สมควรได้รับการเสนอชื่อเป็นผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๓ ข้อ ๖ (๕) และมาตรา ๓๑ คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินจึงได้ประชุมพิจารณา เรื่องการสรรหาผู้ที่สมควรได้รับการเสนอชื่อเป็นผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินใหม่ เมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๔๗ และมีมติแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินเป็นกรรมการสรรหา ให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ และได้เริ่มดำเนินการสรรหาและเลือกผู้สมควรได้รับการเสนอชื่อเป็นผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินใหม่ ตั้งแต่วันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๗ โดยพิจารณาเลือกนายวิสุทธิมนตรีวัต ซึ่งเป็นผู้ได้รับคะแนนเสียงสูงสุดและมีคะแนนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของกรรมการตรวจเงินแผ่นดินทั้งหมดเท่าที่มีอยู่เป็นผู้สมควรได้รับการเสนอชื่อเป็นผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินและเมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๔๗ ประธานกรรมการตรวจเงินแผ่นดินได้เสนอชื่อ นายวิสุทธิมนตรีวัต ซึ่งได้ให้ความยินยอมไปยังวุฒิสภา เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ ซึ่งวุฒิสภาได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๔๘ ให้ความเห็นชอบให้นายวิสุทธิมนตรีวัต เป็นผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน และเมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๔๘ ประธานวุฒิสภาได้นำความขึ้นกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งเมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๘ (ขณะยังไม่มีพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง) นายวิสุทธิมนตรีวัต ได้ขอถอนตัวจากที่ได้รับความเห็นชอบให้ดำรงตำแหน่งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน ประธานวุฒิสภาจึงได้มีหนังสือเรียนราชเลขาธิการเพื่อขอให้นำความขึ้นกราบบังคมทูลพระกรุณาขอพระราชทานถอนเรื่องการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้นายวิสุทธิมนตรีวัต เป็นผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินและสำนักราชเลขาธิการ ได้มีหนังสือกราบเรียนประธานวุฒิสภาว่าได้นำความกราบบังคมทูลพระกรุณาทราบฝ่าละอองธุลีพระบาทแล้ว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ถอนเรื่องดังกล่าวคืนตามที่ขอมา

คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินชุดปัจจุบันพิจารณาแล้วเห็นว่า การที่คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินชุดก่อนได้ดำเนินการสรรหาและเลือกบุคคลผู้สมควรดำรงตำแหน่งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินใหม่ภายหลังจากที่ศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยที่ ๔๗/๒๕๔๗ อันเป็นการใช้อำนาจหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๑๒ มาตรา ๓๓๓ (๑) และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๖) มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ และได้เกิดข้อโต้แย้งกับคุณหญิงจาร์วรรณ เมณฑกา ที่เห็นว่าตนยังดำรงตำแหน่งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน และเกิดข้อโต้แย้งวิพากษ์วิจารณ์ขยายวงกว้างออกไปโดยกลุ่มสมาชิกวุฒิสภา กลุ่มสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร นักวิชาการ องค์กรเอกชน

และสื่อมวลชน จนเกิดความสับสนเป็นอย่างมากแก่ประชาชนทั่วไป จนเมื่อวุฒิสภาได้ให้ความเห็นชอบ นายวิสุทธิ มนตรีวัต บุคคลที่คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินเลือก ก็ใช้เวลาถึง ๒๑๑ วัน และเมื่อประธาน วุฒิสภาได้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งนายวิสุทธิ มนตรีวัต ได้ถอนตัวไป และปัจจุบันนับจากวันที่ศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยก็เป็นระยะเวลาถึง ๑ ปี ๒ เดือน ยังไม่ได้ผู้ดำรง ตำแหน่งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน ที่จะใช้อำนาจหน้าที่ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่อย่างใด นั้น

ประธานกรรมการตรวจเงินแผ่นดินโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน จึงเสนอเรื่องพร้อมความเห็นเป็นคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยโดยอาศัยอำนาจตาม รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ โดยขอให้พิจารณาวินิจฉัย รวม ๒ ข้อ ดังนี้

๑. ภายหลังจากที่ศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยที่ ๔๗/๒๕๔๗ ว่า การใช้อำนาจหน้าที่ตาม รัฐธรรมนูญของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินและวุฒิสภาในกระบวนการเพื่อให้ได้มาซึ่งผู้ว่าการตรวจเงิน แผ่นดินมีการใช้อำนาจหน้าที่ที่ไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ เพราะมิได้ดำเนินการให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๑๒ มาตรา ๓๓๓ (๑) และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๖) มาตรา ๓๐ ประกอบด้วยระเบียบคณะกรรมการตรวจเงิน แผ่นดินว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาผู้ที่สมควรได้รับการเสนอชื่อเป็นผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๓ ข้อ ๖ (๕) และมาตรา ๓๑ นั้น

การที่คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินได้ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ที่รัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติไว้ โดยดำเนินการสรรหาและ เลือกผู้สมควรดำรงตำแหน่งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินใหม่ โดยถือผลคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญผูกพัน คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินและวุฒิสภา และถือว่าคุณหญิงจารุวรรณ เมณฑกา มิได้รับเลือกจาก คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินและมิได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภามาตั้งแต่ต้นจึงไม่สามารถที่จะปฏิบัติ หน้าที่เป็นผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินต่อไปได้ นับตั้งแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัยนั้น ชอบด้วย รัฐธรรมนูญหรือไม่ประการใด

๒. การที่คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินได้ดำเนินการสรรหาและเลือกผู้สมควรดำรงตำแหน่ง ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินใหม่ โดยไม่มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้คุณหญิงจารุวรรณ เมณฑกา พ้นจากตำแหน่ง เพราะมิใช่ตำแหน่งตามที่รัฐธรรมนูญบัญญัติไว้ นั้น ชอบด้วยรัฐธรรมนูญหรือไม่

ในขั้นตอนของการพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญว่าจะรับคำร้องของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินไว้พิจารณาวินิจฉัยคดีมีตุลาการผู้หนึ่งยื่นคำแถลงขอถอนตัวไม่ร่วมพิจารณาวินิจฉัยโดยอ้างเหตุผลหลายข้อ รวมทั้งข้อที่มีความเห็นว่า พระราชอำนาจหรือพระบรมราชโองการของพระมหากษัตริย์ อยู่เหนือคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญไม่อาจลบล้างพระบรมราชโองการของพระมหากษัตริย์ได้โดยตรง คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญไม่มีผลผูกพันพระมหากษัตริย์ พระราชอำนาจของพระมหากษัตริย์ในกรณีนี้อยู่สูงสุดเหนืออำนาจของศาลรัฐธรรมนูญ วุฒิสภาและคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน พระราชอำนาจหรือพระบรมราชโองการของพระมหากษัตริย์ ในเมื่อไม่มีบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมายให้สิ้นผลไปต้องถือว่าทุกคนและทุกองค์การของการปกครองไม่ว่าศาลรัฐธรรมนูญ วุฒิสภา และคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินหรือองค์กรอื่น มีหน้าที่ต้องถือปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๖๖ และมาตรา ๓๑๒ วรรคหนึ่ง การไม่ยอมรับหรือเพิกเฉยหรือไม่ยึดถือปฏิบัติให้เป็นไปตามพระราชอำนาจหรือพระบรมราชโองการของพระมหากษัตริย์ ย่อมเท่ากับปฏิเสธรัฐธรรมนูญ และการปกครองประเทศไทยตามรัฐธรรมนูญ ตอนท้ายของหนังสือตุลาการผู้ทำคำแถลงขอถอนตัวในการพิจารณาวินิจฉัยครั้งนี้ยังขอสงวนสิทธิ์ที่จะเปิดเผยคำแถลงที่จะออกความคิดเห็นและออกบทความเกี่ยวกับเรื่องนี้ต่อไปอีกในฐานะประชาชนคนไทย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

มาตรา ๒๖๖ “ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์กรต่าง ๆ ตามรัฐธรรมนูญไว้ห้องค์กรนั้นหรือประธานรัฐสภาเสนอเรื่องพร้อมความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาวินิจฉัย”

การพิจารณาและคำวินิจฉัย

ผู้ทำคำวินิจฉัยเห็นว่า พระบรมราชโองการโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งในทางการเมือง ในทางราชการ หรือตำแหน่งพนักงานอื่น ๆ ของรัฐ รวมตลอดถึงผู้พิพากษาตุลาการ นั้น พระมหากษัตริย์ทรงใช้พระราชอำนาจโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งตามคำแนะนำขององค์กรที่เกี่ยวข้อง โดยมีผู้รับสนองพระบรมราชโองการตามรัฐธรรมนูญ ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ คือ ผู้รับผิดชอบในการที่ได้ถวายคำแนะนำและความยินยอมเพื่อนำขึ้นทูลเกล้าฯ เพื่อทรงโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง การนำความขึ้นกราบบังคมทูลของผู้รับสนองพระบรมราชโองการนั้น จะต้องมีการดำเนินการตามขั้นตอนที่รัฐธรรมนูญ กฎหมาย หรือธรรมเนียมประเพณีกำหนดไว้อย่างถูกต้องเสียก่อน หากมีการกระทำใน

ขั้นตอนใดที่ละเมิดต่อบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ กฎหมาย และหรือธรรมเนียมประเพณีไม่ว่าโดยเจตนา หรือโดยผิดพลาดประการใดก็ดี ผู้ดำเนินการนำความขึ้นทูลเกล้าฯ ต่อพระมหากษัตริย์และรับสนอง พระบรมราชโองการ จะต้องรับผิดชอบโดยอย่างน้อยจะต้องดำเนินการใหม่และกราบบังคมทูลขอแก้ไข ให้เกิดความถูกต้อง การที่กล่าวอ้างว่าเรื่องที่กระทำโดยผิดพลาดบกพร่องนั้น พระมหากษัตริย์ได้ทรงลง พระปรมาภิไธยแล้ว ผู้ใดจะดำเนินการแก้ไขเปลี่ยนแปลงมิได้ต้องปล่อยเลยตามเลย ดังเช่นที่มีการกล่าวอ้าง อยู่ในกรณีการแต่งตั้งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินนี้ ถือว่าไม่ถูกต้องและไม่เป็นธรรมต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ สิ่งที่ถูกตั้งคือ ผู้ทูลเกล้าฯ ถวายคำแนะนำที่ผิดพลาดบกพร่องจะต้องดำเนินการเพื่อแก้ไขความผิดพลาด บกพร่องและบุคคลหรือองค์กรใดซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งหรือได้รับประโยชน์จากการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งที่มีผู้กระทำผิดอยู่เบื้องหลังเช่นนี้ ย่อมไม่สมควรกล่าวอ้างพระบรมราชโองการเพื่อคงไว้ซึ่งสิทธิ และประโยชน์อันมิชอบของตน หรือเพื่อปกปิดความผิดหรือความบกพร่องของผู้ที่เกี่ยวข้อง เมื่อมีคดี มาสู่การพิจารณาวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญมีหน้าที่ที่จะพิจารณาวินิจฉัย เพื่อจะได้ให้ความปรากฏว่า กรณีที่เกิดขึ้นมีข้อเท็จจริงเป็นความถูกต้องหรือมีข้อผิดพลาดอย่างไร เพื่อให้ ผู้ที่เกี่ยวข้องดำเนินการต่อไปด้วยความมั่นใจหรือทำการแก้ไขความผิดพลาดบกพร่องและแสดงความ รับผิดชอบตามสมควรแล้วแต่กรณี หากตุลาการศาลรัฐธรรมนูญผู้มีอำนาจหน้าที่พิจารณาวินิจฉัยคดี ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์ไม่รับผิดชอบพิจารณาวินิจฉัยคดีให้ปรากฏผล ก็จะไม่บุคคลใดวินิจฉัย ให้ทราบถึงพระเนตรพระกรรณของพระมหากษัตริย์ว่า มีการทูลเกล้าฯ ถวายคำแนะนำอันเป็นผลมาจาก กระบวนการที่ผิดพลาดคลาดเคลื่อนและบกพร่อง ขัดต่อรัฐธรรมนูญ กฎหมาย และหรือธรรมเนียมประเพณี หรือไม่ ซึ่งการละเว้นต่อหน้าที่เช่นนี้มีผลเท่ากับเป็นการช่วยปกปิดความผิดที่เกิดขึ้น ทำให้ไม่สามารถ แก้ไขความผิดพลาดบกพร่องได้ และการกระทำที่ผิดพลาดบกพร่องนั้นก็จะเป็นอย่างปฏิบัติสืบไปอีกด้วย คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญที่ ๔๗/๒๕๔๗ ไม่เกี่ยวกับว่า ผู้ได้รับการเสนอชื่อเป็นคดีมีความสามารถ หรือไม่ แต่เป็นการวินิจฉัยหลักการว่า ผู้เกี่ยวข้องต้องใช้อำนาจหน้าที่อย่างไร จึงจะเป็นการชอบด้วย รัฐธรรมนูญและกฎหมาย คำวินิจฉัยดังกล่าวมิได้วินิจฉัยให้กระทบกระเทือนพระบรมราชโองการที่มีอยู่ แม้แต่น้อย แต่คำวินิจฉัยมีผลให้ผู้ที่ต้องรับผิดชอบในการถวายคำแนะนำฯ ที่ผิดพลาดคลาดเคลื่อนขึ้น ทูลเกล้าฯ ต้องทำการแก้ไขให้ถูกต้อง ไม่ทอดทิ้งปัญหาไว้ให้ระคายเบื้องพระยุคลบาท

โดยนัยแห่งความรับผิดชอบของผู้ทูลเกล้าฯ ถวายคำแนะนำและรับสนองพระบรมราชโองการ ในการแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวข้างต้น เมื่อศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัยที่ ๔๗/๒๕๔๗

ลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๓ แล้ว วุฒิสภาและประธานกรรมการตรวจเงินแผ่นดินต้องรับผิดชอบอย่างน้อย คือ ต้องดำเนินการสรรหาและทูลเกล้าฯ ถวายคำแนะนำเพื่อให้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินที่ได้รับการสรรหาจากคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินและได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภาตามขั้นตอนที่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญและกฎหมายที่เกี่ยวข้องตามคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ ข้อเท็จจริงกรณีนี้ปรากฏว่า เมื่อมีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญที่ ๔๗/๒๕๕๓ ดังกล่าวแล้ว คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินได้ประชุมพิจารณาและดำเนินการสรรหาและได้เลือกผู้ได้รับการเสนอชื่อเป็นผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินเพื่อเสนอต่อวุฒิสภา คือ นายวิสุทธิ์ มนตรีวัต ซึ่งได้ให้ความยินยอมแล้ว ประธานกรรมการตรวจเงินแผ่นดินจึงได้เสนอชื่อนายวิสุทธิ์ มนตรีวัต ไปยังวุฒิสภาเพื่อให้ความเห็นชอบ โดยวุฒิสภาได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ให้ความเห็นชอบให้นายวิสุทธิ์ มนตรีวัต เป็นผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน และต่อมาประธานวุฒิสภาได้นำความขึ้นกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

พิจารณาแล้วเห็นว่า องค์กรและบุคคลที่เกี่ยวข้อง คือ คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน วุฒิสภา และประธานวุฒิสภา ได้ดำเนินการเพื่อแก้ไขความผิดพลาดบกพร่องในการทูลเกล้าฯ ถวายคำแนะนำที่เกิดขึ้นครั้งก่อน โดยของค์กรที่เกี่ยวข้อง คือ คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินมิได้มีปัญหาในการดำเนินการสรรหาของตน และวุฒิสภาก็ได้ยอมรับรองผลการดำเนินการนั้น การที่มีคำโต้แย้งของคุณหญิงจรรวรงค์ เมณฑกา เกี่ยวกับการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินที่ดีหรือการแสดงความคิดเห็นโต้แย้งจากบุคคลบางคนในกลุ่มสมาชิกวุฒิสภาก็ดี กลุ่มสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก็ดี หรือกลุ่มข้าราชการสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน นักวิชาการ ผู้ทรงคุณวุฒิ และองค์กรเอกชนก็ดี เป็นการแสดงความคิดเห็นของแต่ละบุคคลซึ่งไม่มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบในกระบวนการเลือกและให้ความเห็นชอบผู้ได้รับการเสนอชื่อให้เป็นผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินและมีใช่ของค์กรตามรัฐธรรมนูญ อนึ่ง ยังมีบุคคลอีกจำนวนหนึ่งในกลุ่มบุคคลเดียวกันดังกล่าวข้างต้น ได้ออกมาแสดงความคิดเห็นคัดค้านความคิดเห็นของฝ่ายแรกและสนับสนุนการดำเนินการของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินและวุฒิสภา ซึ่งต่างก็มีใช่ผู้มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบในกระบวนการสรรหาและเสนอชื่อและมีใช่ของค์กรตามรัฐธรรมนูญเช่นเดียวกัน

เมื่อคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินได้ดำเนินการสรรหาและเลือกนายวิสุทธิ์ มนตรีวัต เป็นผู้ได้รับการเสนอชื่อเป็นผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินแล้วและเมื่อวุฒิสภาได้รับรายชื่อแล้ว ก็ได้มีการประชุมลงมติเห็นชอบอันเป็นการรับรองผลการดำเนินการของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน แต่เมื่อนายวิสุทธิ์ มนตรีวัต

ผู้ได้รับการเสนอชื่อขอถอนความยินยอมก่อนได้รับโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินจำเป็นต้องดำเนินการสรรหาและเลือกผู้ได้รับการเสนอชื่อเป็นผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินคนใหม่เพื่อเสนอไปยังวุฒิสภาอีกครั้งหนึ่งอันเป็นส่วนหนึ่งของการที่จะแก้ไขความผิดพลาดบกพร่องในการทูลเกล้าฯ ถวายคำแนะนำในการแต่งตั้งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินในคดีที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัยที่ ๔๗/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ซึ่งคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินก็ย่อมดำเนินการสรรหาใหม่ได้ และยังไม่ปรากฏว่ามีปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่หรือมีการโต้แย้งจากองค์กรตามรัฐธรรมนูญแต่อย่างใด

กรณีตามคำร้องไม่มีปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ จึงวินิจฉัยให้ยกคำร้อง

นายมานิต วิทยาเต็ม

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ